Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 85.033 van 2 februari 2000

A. 86.010/VIII-1469

In zake: **SCALAIS** Charline,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Michel FRANCHIMONT, advocaat, rue Beeckman 25
4000 Luik,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Volksgezondheid,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Rik DEPLA, advocaat,
Karel Van Manderstraat 123
8310 Brugge.

Tussenkomende partij:

COOPMANS Georges,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Francis CARRON, advocaat,
Nieuwstraat 6
8700 Tielt.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het op 10 augustus 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Charline SCALAIS de nietigverklaring vordert van het besluit van 6 juli 1999 van de Minister van Volksgezondheid waarbij Georges COOPMANS "met ingang van 1 september 1998 bij het hoofdbestuur van het Instituut voor Veterinaire Keuring

(Franstalig kader) tot "bestuurschef" wordt bevorderd", alsook van de "weigering om haar sollicitatie in aanmerking te nemen";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de schorsing van die beslissing vordert;

Gezien de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen die dezelfde verzoekster tegelijk heeft ingesteld;

Gezien het op 6 oktober 1999 ingediende verzoek, waarbij Georges COOPMANS vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gezien het verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 94 van de procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 11 januari 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, waarbij de indiening van het verslag wordt gelast en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 28 januari 2000;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. GERMAIN, loco Mr. FRANCHIMONT, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, van Mr. VALK, loco Mr. DEPLA, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. SIMONART, loco Mr. CARRON, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er grond is om het verzoek tot tussenkomst, ingediend door Georges COOPMANS, begunstigde van de bestreden handeling, in te willigen;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoekster is sinds 7 november 1983 rijksambtenaar; sinds 1 augustus 1986 is ze opsteller bij het Instituut voor Veterinaire Keuring en sinds 1 januari 1994 is ze bestuursassistent.

2. Op 11 december 1993 slaagt zij voor het examen voor verhoging tot de graden van onderbureauchef en eerste directiesecretaris - rang 22 - bij het Instituut voor Veterinaire Keuring; de vast wervingssecretaris maakt op 23 december 1993 het proces-verbaal van dat examen op.

3. De dienstanciënniteit van de tussenkomende partij begint op 1 maart 1962, haar graadanciënniteit als bestuursassistent op 1 juni 1973; dat ze voor het voornoemde examen voor verhoging in graad geslaagd is, blijkt uit het proces-verbaal dat de vast wervingssecretaris op 20 december 1995 heeft opgemaakt.

4. Op 29 mei 1998 verschijnt in het Belgisch Staatsblad het ministerieel besluit van 27 april 1998 tot wijziging van het ministerieel besluit van 17 juni 1985 houdende reglement voor het personeel van het Instituut voor Veterinaire Keuring. In dat besluit wordt aan de benoeming tot bestuurschef - rang 22 - een graad die bestuursassistenten door verhoging in graad kunnen verkrijgen - de volgende aanvullende en bijzondere

voorwaarde verbonden : "Een enkele titularis moet een nuttige ervaring hebben van 18 jaar in de boekhouding".

Op 23 juli 1998 stelt verzoekster een beroep tot nietigverklaring van die bepaling in (A. 79.501/VIII-991). Over dat beroep is nog geen uitspraak gedaan.

5. Op 24 maart 1999 zendt de leidend ambtenaar van het Instituut voor Veterinaire Keuring het personeel het volgende dienstorder nr. 31 :

" **BEKENDMAKING VAN BEVORDERINGSVOORSTEL**

Er wordt aan de belanghebbende ambtenaren ter kennis gebracht dat ik beslist heb aan de heer Minister de bevordering door verhoging in de graad van bestuurschef 22 A in niveau 2 voor te stellen van de ambtenaren die vermeld worden op de als bijlage gaande rangschikkingstabel en dit binnen de perken van het aantal te begeven betrekkingen. De Minister heeft op 31.08.1998 2 betrekkingen van bestuurschef (1 Ndl. + 1 Fr.) op het hoofdbestuur vacant verklaard op 1 september 1998.

De rangschikking van de kandidaten die thans de vereiste anciënniteit bezitten, is opgemaakt overeenkomstig de bepalingen van artikel 31 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het Rijkspersoneel, dat op het Instituut voor veterinaire keuring van toepassing is volgens art. 3, § 1, van het K.B. van 08.01.73 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut.

Komen ambtshalve in aanmerking voor de te begeven betrekkingen, de ambtenaren van rang 20, die geslaagd zijn voor het examen voor verhoging in weddeschaal voorgeschreven voor rang 20 en die ten minste vier jaar graadanciënniteit hebben sedert de datum van het proces-verbaal van dit examen.

Bovendien vermeldt het ministerieel besluit van 27 april 1998 tot wijziging van het ministerieel besluit van 17 juni 1985 houdende het reglement van het personeel van het Instituut voor veterinaire keuring dat één enkele titularis een nuttige ervaring van 18 jaar moet hebben in de boekhouding.

Indien er geen kandidaten zijn die de hierboven gestelde voorwaarde van vier jaar graadanciënniteit vervullen, heeft de Minister bij toepassing van art. 60 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939

houdende beoordeling en loopbaan, de vereiste anciënniteit met de helft verminderd.

Dit voorstel wordt geformuleerd onverminderd de toepassing van het koninklijk besluit van 1 maart 1998 tot vaststelling van het taalkader van het Instituut voor veterinaire keuring.

De ambtenaren, die ambtshalve kandidaat zijn, kunnen de hiernavermelde bevordering bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Leidend Ambtenaar, weigeren binnen een termijn van tien werkdagen die ingaat op de eerste werkdag volgend op die van de kennisgeving der voorstellen. Wanneer de laatste dag van de termijn een zaterdag of een wettelijke feestdag is, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag.

De ambtenaar die zich benadeeld voelt, kan mij zijn bezwaar laten kennen binnen een termijn van tien dagen, die ingaat op de dag waarop hij de dienstnota voor gezien heeft getekend, ofwel op de dag waarop de aangetekende brief met de dienstnota door de post werd aangeboden op zijn woonplaats. (adres: Instituut voor veterinaire keuring, Wetstraat 56, 1040 BRUSSEL).".

Daarna volgt een tabel waarin de betrokken personeelsleden gerangschikt staan op basis van de datum waarop ze geslaagd zijn voor het examen voor verhoging in graad. Op de Franse taalrol staat verzoekster als eerste en de tussenkomende partij als tweede gerangschikt. Er wordt vermeld dat laatstgenoemde achttien jaar nuttige ervaring inzake boekhouding heeft. Georges Coopmans is de enige op de twee taalrollen die aan die voorwaarde voldoet.

6. Op 31 maart 1999 wendt verzoekster zich tot de leidend ambtenaar en voert ze aan dat de voorwaarde die in het ministerieel besluit van 27 april 1998 wordt gesteld, door haar betwist wordt, dat zij de enige gegadigde op de Franse taalrol is die voldoet aan de algemene voorwaarden om tot bestuurschef te worden benoemd en dat de afwijking die de minister de mogelijkheid biedt om de vereiste anciënniteit met de helft te verminderen, dus niet van toepassing is.

7. Op 6 juli 1999 wordt het bestreden besluit uitgevaardigd. Dat besluit heeft inzonderheid betrekking op de "instemming van de Minister van 31 december 1998 om de vereiste graadanciënniteit met toepassing van artikel 60 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel met de helft te verminderen";

Overwegende dat de tussenkomende partij de ontvankelijkheid van het beroep aanvecht; dat ze het volgende betoogt :

" De handtekening op het verzoekschrift is onleesbaar. Er wordt geen naam vermeld. Bijgevolg is niet duidelijk aangegeven wie hoger beroep heeft ingesteld, laat staan dat kan worden gecontroleerd of de ondertekenaar de vereiste hoedanigheid heeft om bij de Raad van State beroep te kunnen instellen. Het beroep is dan ook kennelijk niet ontvankelijk.";

Overwegende dat de exceptie kennelijk feitelijke grondslag mist, aangezien het verzoekschrift namens Charline SCALAIS is ingediend door Mr. Michel FRANCHIMONT, haar advocaat, wiens handtekening overigens niet minder leesbaar is dan die van de advocaat van de tussenkomende partij;

Overwegende dat verzoekster inzonderheid een middel, het eerste van het verzoekschrift, ontleent "aan schending van de artikelen 31, 48 en 60 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel en aan schending van de regels inzake inhoudelijke motivering, die voor elke bestuurshandeling vereist is"; dat ze het volgende betoogt :

" 1.2. Het proces-verbaal van het examen voor verhoging in weddeschaal voorgeschreven voor rang 20 is, wat verzoekster betreft, van 23 december 1993, terwijl dat betreffende de heer COOPMANS eerst van 20 december 1995 is.

Volgens artikel 31 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 moest verzoekster ten

opzichte van de heer COOPMANS dus bij voorrang worden bevorderd.

Ook moet worden vastgesteld dat de heer Georges COOPMANS niet voldeed aan de voorwaarden die in artikel 48 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 worden gesteld, aangezien het proces-verbaal van zijn examen voor verhoging in weddeschaal van 20 december 1995 is en hij bijgevolg, te rekenen vanaf die datum, niet op zijn minst 4 jaar graadanciënniteit had op het ogenblik van zijn benoeming.

In het onderhavige geval was artikel 60 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939, dat de minister in staat stelt van de anciënniteitsvoorwaarde af te wijken als geen van de kandidaten eraan voldoet, niet van toepassing aangezien verzoekster duidelijk aan de gestelde anciënniteitsvoorwaarde voldeed.

1.3. Bovendien mist het bestreden ministerieel besluit feitelijke grondslag. In het ministerieel besluit wordt immers nergens verduidelijkt waarom de heer COOPMANS boven verzoekster is verkozen, terwijl ze in het voordrachtformulier van de heer DECOSTER vóór hem gerangschikt was";

dat ze voorts aanvoert dat het ministerieel besluit van 27 april 1998, waarin staat dat een van de beklederS van de graad van rang 22 achttien jaar nuttige ervaring inzake boekhouding moet hebben, onwettig is en dus geen rechtsgrond voor de bestreden handeling kan opleveren;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord het volgende stelt :

" Het eerste middel is een sofisme en bijgevolg irrelevant.

Ten eerste houdt verzoekster helemaal geen rekening met artikel 35 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939. Bij een ministerieel besluit kunnen aanvullende en bijzondere voorwaarden worden gesteld inzake de beroepskwalificatie die wordt vereist door de aard van de betrekking die met de betrokken graad overeenstemt.

In het onderhavige geval bepaalt het ministerieel besluit van 27 april 1998 dat slechts één personeelslid dat de betrekking zal bekleden achttien jaar nuttige ervaring inzake boekhouding moet hebben.

Bijgevolg waren er extra voorwaarden aan die benoeming verbonden waaraan tegelijk moest worden voldaan : enerzijds moest de gegadigde geslaagd zijn voor het examen voor verhoging in weddeschaal voorgeschreven voor rang 20 en sinds de datum van het proces-verbaal van dat examen op zijn minst vier jaar anciënniteit in die graad hebben, en anderzijds moest het personeelslid dat de betrekking zou bekleden achttien jaar nuttige ervaring inzake boekhouding hebben.

Aangezien niemand aan al die voorwaarden tegelijk voldeed, kon artikel 60, dat in dezen de mogelijkheid biedt de vereiste graadanciënniteit te verminderen, zonder probleem worden toegepast.

Verzoekster laat dat in haar argumentatie helemaal buiten beschouwing en ziet de voorwaarde van achttien jaar nuttige ervaring inzake boekhouding ten onrechte over het hoofd.

Bijgevolg is er helemaal geen sprake van schending van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939";

dat de verwerende partij bij haar memorie van antwoord de memorie heeft gevoegd die ze heeft ingediend in de zaak A. 79.501/VIII-991 betreffende het ministerieel besluit van 27 april 1998;

Overwegende dat de tussenkomende partij het volgende aanvoert :

" Verzoekster zorgt voor verwarring door buiten beschouwing te laten dat aan de benoeming uitdrukkelijk twee voorwaarden waren verbonden, namelijk enerzijds dat de gegadigde geslaagd moest zijn voor het examen voor verhoging in weddeschaal voorgeschreven voor rang 20 en vanaf de datum van het proces-verbaal van dat examen op zijn minst vier jaar anciënniteit in die graad moest hebben, en anderzijds dat het personeelslid dat de betrekking zou bekleden achttien jaar nuttige ervaring inzake boekhouding moest hebben.

In dat kader benadrukt de vrijwillig tussenkomende partij bovendien dat overeenkomstig artikel 35 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 bij ministerieel besluit aanvullende en bijzondere voorwaarden kunnen worden gesteld inzake de beroeps-kwalificatie die door de aard van de betrekking wordt vereist. De vereiste van achttien jaar ervaring inzake boekhouding is een voorbeeld.

In tegenstelling met wat de auditeur in zijn advies stelt, wordt geen afbreuk gedaan aan rang- of anciënniteitsvoorwaarden. Dienstorder nr. 31 is in overeenstemming met het koninklijk besluit van 7 augustus 1939. De auditeur verwart de voorwaarden met de doelstelling van de procedure. Artikel 35 wordt correct toegepast.

Alleen de vrijwillig tussenkomende partij is geslaagd voor het examen voor verhoging in weddeschaal voorgeschreven voor rang 20 en heeft achttien jaar ervaring inzake boekhouding.

De toepassing van artikel 60, dat in voorkomend geval de mogelijkheid biedt om de vereiste graadanciënniteit te verlagen, is dus gewettigd";

Overwegende dat vaststaat dat verzoekster voldoet aan de anciënniteitsvoorwaarde die in artikel 48 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel wordt gesteld; dat dit met de tussenkomende partij op de datum van haar bevordering niet het geval was; dat de verwerende partij in de gegeven omstandigheden niet op basis van artikel 60 van hetzelfde besluit van die voorwaarde kon afwijken; dat de bevordering van de tussenkomende partij onwettig is;

Overwegende dat de verwerende partij niet uitlegt op welke wettelijk aanvaardbare grond het ministerieel besluit van 27 april 1998 steunt, aangezien Georges COOPMANS de enige ambtenaar van rang 20 is die kan bogen op achttien jaar ervaring inzake boekhouding en dat de noodzaak om een ambtenaar van niveau 2 zulk een voorwaarde op te leggen des te minder bewezen is daar verzoekster aanvoert, zonder dat ze wordt tegengesproken, dat de formatie van het Instituut voor Veterinaire Keuring in drie specifieke betrekkingen van boekhouder niveau 2+ voorziet; dat er grond is om de toepassing van het ministerieel besluit van 27 april 1998 op basis van artikel 159 van de Grondwet van de hand te wijzen;

Overwegende dat artikel 31 van het voornoemde koninklijk besluit van 7 augustus 1939 bepaalt :

" De bevordering door verhoging in graad waarvoor een examen is voorgeschreven, wordt verleend in deze volgorde :

1° aan de geslaagde van het vereiste examen waarvan het proces verbaal op de verst afgelegen datum is afgesloten;

(...)";

dat verzoekster voorrang had op de tussenkomende partij;

Overwegende dat daaruit volgt dat het middel kennelijk gegrond is, zowel omtrent de bevordering van de tussenkomende partij als aangaande de weigering om de sollicitatie van verzoekster in aanmerking te nemen; dat er bijgevolg grond is om de ministeriële beslissing van 31 december 1998 om de vereiste graadanciënniteit met toepassing van artikel 60 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 met de helft te verminderen, nietig te verklaren;

Overwegende dat de vordering tot schorsing en de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen door de nietigverklaring van de bestreden handelingen doelloos worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Er bestaat grond om het verzoek tot tussenkomst, ingediend door Georges COOPMANS, in te willigen.

Artikel 2.

Vernietigd worden :

1° het besluit van 6 juli 1999 van de Minister van Volksgezondheid waarbij Georges COOPMANS met ingang van 1 september 1998 bevorderd wordt tot bestuurschef bij het hoofdbestuur van het Instituut voor Veterinaire Keuring (Franstalig kader);

2° de weigering om de sollicitatie van Charline SCALAIS in aanmerking te nemen;

3° de ministeriële beslissing van 31 december 1998 om de vereiste graadanciënniteit met toepassing van artikel 60 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 met de helft te verminderen.

Artikel 3.

Er is geen grond meer om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing en de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen.

Artikel 4.

De kosten, bepaald op 12.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij ten belope van 7.000 frank en ten laste van de tussenkomende partij ten belope van 5.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twee februari tweeduizend door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**